

STVARNA NAPAKA

V slovenski zakonodaji je »zakonsko jamstvo za skladnost« urejeno s pravili glede stvarnih napak po Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – UPB2 in nasl., v nadaljevanju: ZVPot) in Obligacijskem zakoniku (OZ). Ta v 37. členu določa (enako kot v 459. členu OZ), da mora prodajalec izročiti potrošniku blago v skladu s pogodbo in odgovarja za stvarne napake svoje izpolnitve.

Napaka je stvarna:

1. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za njeno normalno rabo ali za promet;
2. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za posebno rabo, za katero jo kupec kupuje, ki pa je bila prodajalcu znana oziroma bi mu morala biti znana;
3. če stvar nima lastnosti in odlik, ki so bile izrecno ali molče dogovorjene oziroma predpisane;
4. če je prodajalec izročil stvar, ki se ne ujema z vzorcem ali modelom, razen če je bil vzorec ali model pokazan le zaradi obvestila.

Primernost blaga za normalno rabo se presoja glede na običajno blago enake vrste in ob upoštevanju kakršnihkoli prodajalčevih izjav o značilnostih blaga, ki jih je dal prodajalec ali proizvajalec zlasti z oglaševanjem, predstavitvijo izdelka ali navedbami na blagu samem.

V ZVPot je določena domneva, da se za napako na stvari, ki se pojavi v roku šest mesecev od izročitve, šteje, da je obstajala že v času izročitve.

PRAVICE POTROŠNIKA IZ NASLOVA STVARNE NAPAKE

Potrošnik lahko uveljavlja svoje pravice iz naslova stvarne napake, če o napaki obvesti prodajalca v roku dveh (2) mesecev od dneva, ko je bila napaka odkrita, in najkasneje v dveh (2) letih od izročitve stvari. Potrošnik mora v obvestilu o napaki natančneje opisati napako in prodajalcu omogočiti, da stvar pregleda. Potrošnik lahko obvestilo o napaki sporoči prodajalcu osebno, o čemer mu prodajalec mora izdati potrdilo, ali ga pošlje v prodajalno, kjer je bila stvar kupljena, ali pa zastopniku prodajalca, s katerim je sklenil pogodbo. (37.a člen ZVPot)

Potrošnik, ki je pravilno obvestil prodajalca o napaki, ima pravico od prodajalca zahtevati, da:

- odpravi napako na blagu ali
- vrne del plačanega zneska v sorazmerju z napako ali
- blago z napako zamenja z novim brezhibnim blagom ali
- vrne plačani znesek.

V vsakem primeru ima potrošnik tudi pravico, da od prodajalca zahteva povrnitev škode, zlasti pa povračilo stroškov materiala, nadomestnih delov, dela, prenoša in prevoza izdelkov, ki nastanejo zaradi tega. (37.c člen ZVPot)

Če obstoj napake na blagu ni sporen, je treba čimprej, vendar najpozneje v roku 8 dni ugoditi potrošnikovi zahtevi. Isti rok velja za odgovor na zahtevo, če je obstoj napake sporen. (39. člen ZVPot)

ZDRAVILA

Izvajalci lekarniške dejavnosti **zdravil ne jemljejo nazaj**, razen v primeru odpoklica ali domnevnih neželenih učinkov. Pa še v tem primeru jih vzamejo nazaj kot odpadna zdravila, razen če v okviru odpoklica niso zagotovljena sredstva za vračilo kupnine pacientu. To narekujejo strokovni razlogi. Zdravilo je blago posebnega pomena, ki zahteva posebne pogoje shranjevanja, ravnanja in transporta, zato da se ohrani njegova kakovost, varnost in učinkovitost. To zdravilu zagotavljajo vsi deležniki v verigi preskrbe do končnega uporabnika – proizvajalec veletrgovec lekarna oz. specializirana prodajalna. Za vsakega od njih so določeni tudi pogoji glede prostorov in opreme, ki jih morajo izpolnjevati, da pridobijo dovoljenje za opravljanje svoje dejavnosti (izdaja ga Ministrstvo za zdravje in je predmet nadzora). Takoj ko zdravilo zapusti to varno okolje, nihče ne more več zagotavljati, da je zdravilo še kakovostno, varno in učinkovito.